

כניסת השבת – 18.55
יציאת השבת – 20.48
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.42
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 18.00 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע בבית הכנסת 'אהבת אחים'
במקלט ליד תבליני תם: (להאזנה 03-6171111)

ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00

ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
קרוכית הפאקס פקס ה'

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

בבית הכנסת 'בית יוסף' בשעת אולגה

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

שנה שמינית – גיליון 317
פרשת אמור תשפ"ב

רכב ודלק על חשבון המעביד ועוד...
הודיתי לה'. ידעתי כי התזמון הזה לא אירע במקרה. זכיתי
לעמוד בניסיון, לא נסחפתי לשנאה ולמחלוקת והקב"ה
פתח בפניי את אוצרות השפע. **מתוק מדבש!**

ופצנין עיפה צמית' מילתא דבדחומא

תלך ליט' אומר הרב לאיש ספא מהתפרצויות כצס
תשפ מול הפאקס, תירצא ותחשוב כמה דקות לפני
עאתה מתפרץ'. הוא הציץ ליט, ישב וקצא במחשבות
רצוצות, לאחר חצי שעה הוא שוא צצקה 'יוסי, משהו
מנסה לפרוץ לך את האולגה! נצפה לו חט, הוא נהיה
אדום... קט בפה ורץ לחנויה. הוא קפץ לכביש ורכב
פצץ בו והציץ אותו, הצלף אותו לאמבולנס לזנח
מכאבים, ואז הוא חשב: 'כמה צודק הרב עצמי לשוב
לפני שאני מתפרץ, הרי כפץ אין לי אולגה... ולס כפץ
לא קוראים לי יוסי...'

ונקדשתי בתוך בני ישראל (כב', לב')

מובא בגמרא (ברכות כא', ב'): 'אמר רב אדא בר אבהה מנין
שאין היחיד אומר קדושה שנאמר 'ונקדשתי בתוך בני
ישראל' כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה... כתיב
כאן 'ונקדשתי בתוך בני ישראל' וכתיב התם 'הבדלו מתוך
העדה הזאת' מה להלן עשרה אף כאן עשרה'.
ויש לשאול: מדוע לא הביאו חז"ל ראייה פשוטה יותר
מתפילת אברהם אבינו על סדום שנאמר 'אולי ימצאון שם
עשרה' ומכאן שבפחות מעשרה אין קדושה?
ויש לומר (המאיר) שעדיף להביא ראייה מהרשעים שבישראל
ולא מהצדיקים שבסדום. **מתוק מדבש!**

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל (כב', לב')

מובא בחז"ל (בזוהר הקדוש ועוד): כאשר לא תחללו את שמי
– תשמרו על כבוד בית הכנסת אז ונקדשתי בתוך בני
ישראל – אחזיר את בית המקדש והגאולה תגיע.
ויש לשאול מה הקשר בין הגאולה לבין כבוד בית הכנסת?
מסביר נפלא הרב וולך שליט"א (מעייני השבוע) ע"פ משל
נפלא: מעשה במלך, שאחד מעבדיו הבכירים נצר לשושלת
שרי המלך ששירתו את אביו וסבו, החל לזלזל בעבודתו,
טייל בארמון כשידיו בכיסו, לא הגיע בזמן לעבודה ולא
מילא את תפקידו כראוי. כעס המלך ואמר: 'המזלזל בכבוד
המלכות חייב מיתה! אך הואיל ואבותיו שירתו את
הממלכה בנאמנות אחוס על חייו אך אדיחהו משירות
בארמון ויעבור הוא לניקוי האורוות של סוסי הממלכה'.
אין צורך לתאר את תחושתו של העבד שמרום המעלה
נפל לבור תחתית. כמה געגועים ודמעות שפך עת נזכר
במעמדו הרם ויחל לחזור למעמדו הקודם.
כדרכו של אדם, אט אט התרגל הוא לסירחון גללי הסוסים

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמור ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אישה לה' (כב', כז')

מדוע נמנו רק שלושת הבהמות הללו שור כשב ועז?
מסביר חכם מנחם מנשה זי"ע"א בספרו 'אהבת חיים':
שלושת המינים הללו הם כנגד שלושת סוגי האדם: צדיק,
בינוני ורשע. ה'שור' הוא כנגד הבינוני – פעמים נוגח
ופעמים רגוע, ה'עז' כנגד הרשע כמו שנאמר 'העז איש
רשע בפניו' וכן 'עז פנים לגהינם' וה'שה' התמים והטהור
הוא כנגד הצדיק.

ונראה לי לומר בס"ד שלזה רומז הפסוק 'שור או כשב או
עז כי יולד' גם הצדיק גם הבינוני וגם הרשע נולדים לעולם
הזה זכים וטהורים, והיה שבעת ימים תחת אמור' שזה ימי
שנותיהם בעולם הזה, אבל 'מיום השמיני והלאה' דהיינו
לאחר מותם 'ירצה לקרבן אישה לה' הם ייקראו לתת דין
וחשבון לפני ה' יתברך. **מתוק מדבש!**

וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו (כב', כט')

כיצד יכול יהודי להודות לבוראו? הרי מה שתעשה לא
יהיה אפילו פרומיל של התשלום, וכמו שאומר דוד המלך
'מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי...! והתשובה היא,
התשלום לה' הוא ביטול הרצון שלנו מפני רצונו, בכל פעם
שאתה מכניע את תאוותך כי הדבר אסור, זהו קרבן 'אישה
ריח ניחוח לה'...'

לפי זה מוסבר הפסוק כך 'וכי תזבחו זבח תודה לה'..! אם
תרצה להודות לה' על כל שהוא מעניק לך, איך תעשה
זאת? ע"י 'לרצונכם תזבחו' תזבחו לה' את רצונותיך, בכל
מעשה שאתה עומד לעשות תשאל רגע לפני את עצמך
האם ה' מרשה? האם הדבר מותר? וזהו 'קרבן התודה'
הגדול ביותר... **מתוק מדבש!**

ובעניין זה להלן סיפור נפלא (הובא בגיליון השגחה פרטית):

יש לי חבר שמשום מה החליט להציק לי. הוא ירד לי
לחיים ופגע בי בכל מיני דרכים מאוד לא נעימות.
באחד הימים נקרתה לפניי הזדמנות פז, לגמור אתו
חשבון' ולהוכיח לו שהדם שלי אינו הפקר. זאת הייתה
ממש הזדמנות חיי.

כבר כמעט שהחזרתי לחברי מנה אחת אפיים, אבל עצרתי
בעצמי, הרי יש מצווה בתורה 'לא תיקום ולא תיטור' זה
הרי דאורייתא, ואיך מלאני לבי לעבור על ציווי ה'? ובפרט
כשספר החינוך מסביר, שטעם המצווה כי הקב"ה עושה
את הכול, והאדם הוא רק השליח. נמנעתי מהנקמה
ומשכתי את ידי מכל העניין.

באותו יום מתקשר אליי הבוס מהעבודה, ומספר לי שהוא
ראה את המסירות והיעילות שלי בעבודה, והחליט שאני
מתאים לעבודה בדרגה בכירה. מהיום אני מקבל דירוג
חדש, שמשמעותו תוספת של מאות שקלים במשכורת

הוא אף השלים עם העובדה שעליו לחזור לביתו עם בגדי האורווה המסואבים ולא שט לריח הנודף ממנו. והנה, נקרתה לפניו הזדמנות פז. ביום הולדתו של המלך, הטורקלין נפתח וכל משרתי המלך מגיעים לברכו. יכולים הם גם לגשת ולבקש את משאלת ליבם ובדרך כלל המלך אף נעתר לבקשתם. מיודענו לא פספס את ההזדמנות ופסע היישר אל ארמון המלך עם בגדיו המלוכלכים וטינופת האורות במגפיו. בעוד חבריו לבושים הוד והדר, זה עלה עם מגפיו על שטיחי המלך היקרים והשאיר את עקבותיו עליהם. אילו רק היה טורח לנקות את עצמו, להחליף את בגדיו ולבוא לפני המלך.

האם נתפלא שהמלך יכעס ויחזירו לאורות מהן הגיע? זהו המשל והנמשל ברור מאלי: בעבר היו הכוהנים משרתים בבית המקדש – בארמון המלך. אך זנחנו את תפקידנו ורמסנו את חצרות קדשנו. אמנם הקב"ה כעס עלינו אך זכר את אבותינו שהתהלכו לפניו באמת ובתמים. הוא חס על חיינו והגלנו אל בין האומות ועד היום אנו מתעסקים ברפש וטיט. וכעת ניתנה לנו הזדמנות לבוא אל היכל המלך – בית הכנסת מקדש מעט, להתפלל ולבקש: 'השיבה שופטינו כבראשונה'... 'תקע בשופר גדול לחרותינו'... אך אבוי במקום 'בבית אלוקים נהלך ברגש'... במקום 'בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהילה'... מביאים עמנו את גללי החולין ואת צחנתם בשיחות חולין, טלפונים וקלות ראש אל תוך בית הכנסת. האם נתפלא שהמלך יכעס והגאולה מתמהמהת? אם ננהג בכבוד ראש בבית האלוקים – נקרב את הגאולה ונזכה לאור פני מלך ולכל הטובה והברכה. *מחוקק העניין!*

למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים (כג', מג')

ויש לשאול: הרי יציאת מצרים הייתה בחודש ניסן ומדוע נצטוונו לחוג את חג הסוכות בחודש תשרי? מתרץ רבנו הגר"א זיע"א: הסוכות הם לזכר ענני הכבוד שהקיף הקב"ה את בני ישראל במדבר (לדעה אחת). והנה תחילת ענני הכבוד אכן הייתה ביציאת מצרים, אבל בחטא העגל נסתלקו ענני הכבוד וחזרו רק לאחר שהחלה מלאכת המשכן.

והנה, משה רבנו ירד ביום הכיפורים ולמחרת ציווה לאסוף תרומות למלאכת המשכן. והכתוב אומר 'והם הביאו אליו נדבה בבוקר בבוקר' שזה שני ימים 'ב' ו'ג' בתשרי, ביום יד' בתשרי נטלו כל חכמי הלב את הזהב ממשה וביום טו' החלה מלאכת המשכן ואז חזרו ענני הכבוד למשך כל שנות ישראל במדבר.

ולכן חג הסוכות נחוג בטו' בתשרי. *מחוקק העניין!*

רציון וסיפור - הולדת אבא להחזיר ארץ...

אמור אל הכוהנים בני אהרון ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו (כא', א')

רש"י - אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים ויש לשאול: מדוע נאמר 'אמור אל הכוהנים בני אהרון וכי יש כוהנים שהם לא בני אהרון?'

מתרץ נפלא החתם סופר זיע"א: שלמה המלך אומר 'אל תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך' וביארו בעלי המוסר: כאשר אתה מוכיח יהודי, אל תרד עליו ותשפיל אותו, כי כך אתה עושה אותו לך ואז הוא ישנאך. הדרך הנכונה היא, להראות לו כמה הוא מכובד ולא מתאים לאחד כמוהו להתנהג כך. וזהו 'הוכח לחכם' שתראה לו שהוא חכם אז 'ויאהבך' - התוכחה תתקבל על ליבו. רמז לכך מהפסוק הנ"ל: 'אמור אל הכוהנים בני אהרון' תאמר להם שהם 'בני אהרון' ולכן 'לנפש לא יטמא בעמיו' וממילא הדברים יתקבלו. *מחוקק העניין!*

ובעניין זה להלן סיפור נפלא (ע"פ הרב אהרון טויסיג שליט"א): ערב אחד, בשעת לילה מאוחרת, חזרתי לביתי בלונדון ובידי תיק ובו המון שטרות כסף. והנה, בעת שחלפתי בפנינת הרחוב התנפלו עלי שני שודדים, האחד הצמיד אקדח לרקתי ואמר 'כסף או חיים'. ברגע הראשון התכוונתי לתת לו את הכסף כמובן... אבל לפני כן פניתי לבחור עם האקדח ואמרתי לו 'למה אתם צריכים את הכסף שלי?' הבחור היה המום מהשאלה ואמר לי 'מה זה עניינך למה? אנחנו רוצים לאכול הערב ולשתות בפאב'.

פניתי אליו ואמרתי 'תראה, אתה נראה לי אדם הגון... אם מזה בשביל לאכול ולשתות למה לכם לקחת לי את כל הכסף? תגידו כמה אתם צריכים ואני אתן לכם' השודד חושב לרגע ואומר '30 לירות שטרלינג...' פתחתי את התיק ונתתי לו 100 ל"שט... הבחור לקח את הכסף והם עזבו אותי. הודיתי לה' יתברך והלכתי לביתי.

למחרת אני מגיע לבית הכנסת ובפתח ממתין לי אותו השודד מאתמול... הייתי בטוח שהוא פשוט רוצה תרומה נוספת. 'בוקר טוב' אמרתי לו בחיך 'מה שלומך? הבחור הכניס יד לכיסו והושיט לי כסף. 'מה זה?' שאלתי 'זה העודף מאתמול' ענה.

'זה שלך' אמרתי 'נתתי לך את הכסף ולא ציפיתי לעודף' ושאלתי 'מה קרה שהחלטת לבוא ולהחזיר לי את העודף?' אותו שודד החל לבכות ואמר לי 'תראה, כבוד הרב! מאז שאני ילד הייתי מופרע... בכל המסגרות שהייתי נפלסתי, ובכל מקום אמרו לי כולם 'מה יצא ממך?' 'אתה תידרדר לפשע' ועוד משפטים כאלה.

'כבוד הרב' אתה האדם הראשון מאז שאני זוכר את עצמי שאמר לי שאני נראה לו בחור הגון. בעקבות המשפט שלך לא ישנתי כל הלילה והבוקר קיבלתי על עצמי שאני לא חוזר יותר לפשע ולגניבות החלטתי לשקם את עצמי ולהתפרנס מיגיע כפי.

אחים יקרים! תראו מה יכולים לעשות מילים טובות... אם מילים חיוביות מצליחות להשפיע לטובה על שודד נאלח ודאי שהם ישפיעו לטובה על כל מי שאתם רוצים להעיר לו או לבקר אותו... אם זה הבן, הבת, הבעל, האישה, בעבודה ובכל מקום.

'הוכח לחכם ויאהבך'...

ה' יזכנו, אמנן! שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוסד בן ג'זרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטשה ז"ל
תמר בוארון בת מזל ז"ל / דינה בת נגייה ז"ל / ימין דודן בן סוליקה ז"ל
יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / מיכאל בן סימי - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולח - רפואה שלימה